

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

Milano, 24 martie 2022

Către cei înscriși în Fraternitatea Comunione e Liberazione

Dragi prieteni,

Diaconia centrală a Fraternității, reunită în data de 19 martie a.c., a luat act de conținutul scrisorii pe care cardinalul Farrell mi-a trimis-o în data de 22 februarie a.c.. Executivul Fraternității, care o analizase în prima ședință utilă, decisese s-o supună atenției Diaconiei în cadrul întâlnirii din luna martie a.c..

Scrisoarea Cardinalului precizează ulterior importanța schimbărilor introduse de Biserică: prin formularea unor întrebări specifice din partea noastră, încet, încet apar din partea Dicasterului răspunsuri punctuale care ne ajută să înțelegem pe deplin cadrul juridic al situației și, deci, ceea ce ni se cere.

Consider important ca toți să știți ce anume s-a întâmplat. Aș vrea să reparcurg cu maximă transparență faptele care s-au succedat începând cu publicarea Decretului General cu privire la Asociațiile Internaționale de Credincioși și apoi cu demisia lui don Carrón. În comunicările anterioare am spus, de fapt, anumite lucruri care mai apoi s-au dovedit parțial inexacte deoarece eu însumi, împreună cu toți membrii Diaconiei, interpretasem mandatul nostru ca fiind un serviciu de scurtă durată. Vă rog să mă iertați dacă trebuie să revin asupra anumitor observații de natură „juridică”, dar în primul rând aș vrea să vă raportez câteva note interpretative, așa cum mi-au fost ele indicate de experții noștri în drept canonic, cu privire la cele trei comunicări primite de la cardinalul Farrell după demisia lui Carrón.

De asemeni, doresc să vă comunic observațiile mele despre semnificația acestui pas de maturitate pe care Biserica ni-l cere tuturor ca conștientizare a carismei care ne-a fost dată și la care ne-am rechemat de mai multe ori în aceste luni.

Iată, deci, textul **Notelor interpretative**:

Decretul General cu privire la Asociațiile Internaționale de Credincioși, intrat în vigoare în 11 septembrie 2021, prevede, în partea care este de interes pentru noi în cazul de față, o limită a repetării mandatelor și o restricție a duratei mandatului, referitoare la funcțiile centrale de conducere ale respectivelor asociații. Acestea nu pot depăși durata de cinci ani; de asemeni, nu se poate ca cineva să ocupe cumulativ aceeași funcție mai mult de 10 ani consecutivi (art. 1 și 2 § 1).

Decretul prezintă anumite norme care au caracterul semi-retroactivității; se precizează, de fapt, că respectiva limită a repetării mandatelor și a duratei mandatelor se aplică și pentru funcțiile pe rol. Deci, cei care, în momentul intrării în vigoare a Decretului ocupau funcții de conducere în Asociație de mai mult de 10 ani, trebuie în mod obligatoriu să fie înlocuiți în termen de 24 de luni, adică până în data de 11 septembrie 2023. Acesta este motivul pentru care Carrón nu ar fi putut continua mandatul său dincolo de 11 septembrie 2023 și ar fi trebuit să se procedeze, la data respectivă, la noi alegeri. Același lucru e valabil și pentru cei care după data de 11 septembrie 2021 ar fi ocupat funcția lor pentru mai mult de 10 ani consecutivi, care însă vor trebui înlocuiți în termen de 24 de luni de la scadența naturală a mandatului lor.

În data de 15 noiembrie 2021, don Julián Carrón a renunțat însă în mod liber la oficiul de Președinte al Fraternității. Această renunțare a fost acceptată de Cardinalul Farrell, așa cum rezultă din scrisoarea trimisă lui Davide Prosperi în data de 25 noiembrie 2021. Pe baza interpretării aplicative pe care Dicasterul a oferit-o cu privire la articolul 19 al Statutului nostru, Prosperi a fost numit Președinte al Fraternității Comunione e Liberazione și i-au fost recunoscute „puterile depline” corespunzătoare acestei funcții, până la noi alegeri care vor trebui să se desfășoare conform prevederilor noilor statute, reformulate în funcție de Decretul General. Aceasta este interpretarea pe care același Cardinal Farrell a dat-o cu privire la expresia „ad interim” folosită în scrisoarea din 25 noiembrie.

În aceeași scrisoare din 25/11/2021, Cardinalul Farrell afirmă că Diaconia centrală a Fraternității nu dispune, conform actualei componente, de reprezentativitatea necesară pentru alegerea unui nou Președinte și afirmă că **noile statute, care au nevoie de o reelaborare și regândire aprofundate, nu vor putea fi aprobate mai devreme de 12 luni și înainte de 25 noiembrie 2022. Și în acest caz, nu se spune că noul Președinte va rămâne în funcție doar până la aprobarea noilor statute.**

Într-o a doua scrisoare a Cardinalului Farrell, adresată lui Prosperi în data de 21 decembrie 2021, sunt menționate următoarele trei puncte:

- 1) Statutul actual este pe deplin în vigoare, cu excepția acelor norme care contravin conținutului Decretului general și anume, contravin limitării repetării mandatelor și reducerii duratei maxime a funcțiilor la cinci ani. Până la aprobarea noilor statute, deci, funcțiile referitoare la membrii Diaconiei și la responsabilii regionali care vor fi conferite prin cooptare sau prin alegere vor avea loc conform normelor statutului actualmente în vigoare.
- 2) Nicio funcție din cadrul Fraternității CL nu decade ca urmare a renunțării lui don Julián Carrón la funcție.
- 3) Membrii Diaconiei care sunt în funcție de mai mult de 10 ani, și care ajung la data de scadență a mandatului lor înainte de intrarea în vigoare a noilor statute, trebuie să fie înlocuiți –

conform normei statutelor în vigoare prin cooptare sau prin alegere – și nu pot suferi prelungiri de mandat.

A urmat apoi o a treia scrisoare din partea Cardinalului Farrell, în data de 22 februarie 2022, ca răspuns la solicitarea de clarificări din partea Diaconiei despre cum trebuie considerate următoarele scadențe. Prefectul enunță un principiu în sine clar și coerent cu Decretul general și cu precedentele scrisori adresate lui Prosperi. Până la aprobarea noilor statute – nu înainte de 25 noiembrie 2022 – sunt pe deplin în vigoare actualele, atât în ceea ce privește conferirea funcțiilor, cât și în ceea ce privește durata mandatelor care nu depășesc limitele impuse de Decret. Deci, de exemplu, membrii Diaconiei care au fost aleși sau cooptați în data de 15 ianuarie sau 19 martie anul trecut au mandat de durată de trei ani, independent de aprobarea noilor statute – chiar dacă probabil va fi nevoie să se stabilească niște norme tranzitorii pentru a reglementa anumite cazuri specifice.

*Spus într-un mod mai simplu: aprobarea noilor viitoare Statute ale Fraternității CL nu presupune decăderea funcțiilor în curs, **nici cea a Președintelui.***

*În cazul actualului Președinte al Fraternității e clarificat în mod expres: **el rămâne în funcție până în data de 25 noiembrie 2026**, prin aplicarea Decretului care dispune cu efect imediat o reducere a duratei funcțiilor, adică numai **până la cinci ani** și nu șase, așa cum prevăd actualele Statute ale noastre.*

Notele interpretative pe care vi le-am menționat cu caractere italice adaugă o ultimă considerare:

Există și un aspect care merge dincolo de drept și de care trebuie ținut cont. Hotărârile Dicasterului arată intenția de a oferi conducerii Asociației stabilitatea necesară pentru ca CL să poată întreprinde și realiza drumul de regândire, care i-a fost cerut, cu privire la propria structură juridică și participativă. Inclusiv urmarea aplicării noilor statute, odată ce ele vor intra în vigoare, va presupune de fapt o perioadă de timp corespunzătoare.

Acesta era, deci, textul Notelor interpretative. De unde s-a născut echivocul inițial cu privire la scadența mandatelor celor care actualmente ocupă funcții de conducere în cadrul Diaconiei? Așa cum rezultă din citirea Notelor, ceea ce juriștii numesc „coroboratul” Decretului general și al scrisorilor de punere în aplicare ale Dicasterului prevedea o interpretare și o aplicare articulate. Această complexitate ne-a dus în eroare. La început, de fapt, noi prevăzusem aplicarea restricțiilor Decretului în cazul specific al lui Julián Carrón, care era în funcție din anul 2005. Așa cum am spus deja, dacă don Julián nu ar fi demisionat, oricum ar fi trebuit să renunțe la funcția sa în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a Decretului, și în această privință interpretarea noastră era corectă. Odată cu demisia lui Carrón situația s-a schimbat și nouă ni se cere să extragem consecințele corespunzătoare.

Consider necesar să vă ofer o observație importantă, care se referă în schimb la **esența** celor ce se întâmplă și care clarifică orice interpretare a legii.

Nu putem înțelege circumstanța prin care trece mișcarea dacă nu o privim în lumina intervenției pe care Papa Francisc a dorit s-o pună în act pentru a aborda unele probleme care se referă la realitatea mișcărilor și deci și la a noastră.

Aș vrea ca toți să devenim conștienți de acest fapt: schimbarea la nivelul conducerii noastre a fost determinată de o intervenție a Papei, care a luat formă în Decretul general care se referă la toate mișcărilor și asociațiile internaționale de drept pontifical. O înlocuire a conducerii mișcării noastre ar fi avut oricum loc, pentru că, așa cum știm, Carrón depășise deja durata maximă de zece ani. Carrón a decis mai apoi să demisioneze înainte de aprobarea noilor Statute. În acel punct, cardinalul Farrell a confirmat că, pe baza art. 19 al Statutului Fraternității, în caz de demisie a Președintelui, Vicepreședintele îi preia funcția cu titlu deplin. Mi-a cerut apoi să îmi asum această responsabilitate, întrebându-mă dacă sunt disponibil să fac un pas nou de maturitate eclezială, inclusiv prin corectarea anumitor limite și greșeli de care nici noi nu suntem scutiți. Așadar nu este vorba numai despre a ne adecva statutele la noile norme, ci și de a învăța un nou mod de a ne privi pe noi înșine și modul în care carisma lui don Giussani poate continua să aducă rod pentru noi și pentru Biserică. De asta eram conștient, mi-am dat disponibilitatea și v-am vorbit chiar de la început de asta, în precedentele comunicări.

Fără dubii, Papa ar fi putut alege alte căi. Putea, de exemplu, să numească direct un delegat, așa cum a făcut în cazul *Memoires Domini*. În schimb, a fost aleasă calea de a mă responsabiliza pe mine – adică o persoană care a participat din interior la conducerea mișcării, colabărând strâns cu Julián – și, odată cu mine, întreaga mișcare prin indicarea persoanelor care vor alcătui organele directoare. Și acesta e un semn clar al voinței Papei de a confirma bunătatea experienței mișcării, a vieții ei și a carismei ei, cu toate că a menționat că există anumite aspecte, care se referă în principal la exercițiul conducerii și la transmiterea carismei, pe care ni se cere să le corectăm.

Deci, faptul că eu sunt însărcinat să conduc mișcarea nu răspunde pur și simplu unui automatism juridic, ci și sublinierii necesității unei conduceri mai mature și mai comunionale a mișcării. Eu în primul rând a trebuit să îmi dau disponibilitatea Papei, prin intermediul Dicasterului. Dar asta înseamnă – iată punctul la care doresc să ajung – că putem înțelege pasul pe care îl trăim numai dacă îl privim în cadrul semnificației cuvântului **ascultare**, cerută nouă, tuturor.

În ceea ce mă privește, acceptând această propunere, sunt conștient că poziția mea va fi incomodă și misiunea obositoare, dar am acceptat pentru că am considerat corect ca eu în primul rând, să ascult de Biserică și de Papa. Mă gândesc, de fapt, că în această ascultare se află unica posibilitate de bine și de creștere pentru mișcare.

Cu aceeași seninătate, aș vrea să vă spun că doresc **să ascult ca om liber**, conștient de bogăția a ceea ce ne-a fost dăruit prin întâlnirea cu don Giussani și prin carisma sa. Știu că, acceptând această îndatorire, mi-am asumat în numele vostru, al tuturor, și responsabilitatea de a-i spune Bisericii cine suntem, ce anume simte mișcarea că este datorită istoriei pe care o are, datorită experienței pe care am trăit-o în acești 70 de ani, astfel încât autoritatea Bisericii să ne poată cunoaște tot mai bine și să ne conducă în aplicarea celor solicitate de Decret tuturor, într-un mod care să respecte și să accentueze specificitatea pe care noi simțim că o avem. A asculta ca oameni liberi înseamnă a avea încredere că în dialogul cu autoritatea Bisericii noi avem o cale sigură (**singura cale sigură**) pentru a aprofunda autoconștiința noastră eclezială, adică pentru a ne

redescoperi și pentru a ne reînțelege pe noi înșine cu o mai mare profunzime și cu un mai mare adevăr ca mișcare în Biserică, fără a pierde nimic din ceea ce am trăit împreună până acum și pentru care suntem recunoscători nu numai lui don Giussani care a generat această istorie, dar și lui don Julián Carrón și tuturor celor care, mult sau puțin, au contribuit la conducerea ei până la noi, aici, azi.

Confirm așadar disponibilitatea mea deplină, oferind toată ființa mea atâta vreme cât mi se va cere să servesc compania noastră în această formă, și reînnoiesc fiecăruia dintre voi invitația de a lucra împreună punându-ne imediat în slujba acestei istorii mărețe.

În comuniune,

Davide Prospero

